

HANYADI MÁTYÁS MUNKAKÖZÖSSÉGE

Ha nem születtem volna is magyarnak,
E néphez állanék ezennel én.

Mert elhagyott, mert a lezelhagyottabb
Minden népek közt a föld kerekén.

152. JELENTÉS:

1978, február

JANUÁR 29.-ÉN TARTOTTUK ELSŐ KÖZÖS ÖSSZEJÖVETELÜNKET, a hAMILTONI Kálvin János református templom termében. Ezt megelőzően már volt néhány megbeszélésünk baráti csoportokkal, de ez volt az első alkalom, hogy fiatalok és már "nem egészen fiatalok" közös vállalkozásba kezdtek. A kedvezőtlen idő ellenére a "kis" csapatparancsnokokon kívül harmincan jöttünk össze. Sokan még nem voltak a névjegyzékben, néhányat nem tudtunk elérni, másokról nem is gyanítottuk, hogy valaha is cserkészek lettek volna, vagy most - érett fejjel - akarnak közénk állni. Egyszóval, minden okunk meg van az optimizmusra. Legközelebbi alkalommal talán már negyvenötre is számíthatunk.

Az összejövetelt táborúzszerűen rendeztük meg. A bevezető beszéd után néhány népdal, a kis csapatok parancsnokainak rövid beszámolója, és két vers következett. A teljes anyagot közöljük ebben a számunkban. Kivétel a Bevezető, melynek csak egy harmadát hozzuk most. A folytatást és a befejezést a következő két számunkban közöljük.

A tervezett program után szabad megbeszélés következett. Ebből a következő elhatározások születtek:

- 1 A tervezett évi 2-3 alkalom helyett, havonta tartunk összejöveteleket.
- 2 A nyár folyamán, egy hétvégi munkatábor keretében a fillmori szövetségi cserkészpark leánybarakjának a szigetelését s belső gipszlemez borításának reánk eső részét, valamint az egész munka megszervezését, elvállaljuk. Ezúton kérjük torontói, montreáli s más kanadai magyar központok és szórványok közreműködését; munkával és pénzzel. Az anyag ára kb. \$ 1500.00.
- 3 Cserkész programokon; táborúzi est, cserkész bál, és nemzeti ünnepek alkalmával, himzett jelvénnel ellátott (címlapunk jobb felső sarkában látható) sötétkék zakóban (blazer) jelenünk meg.
- 4 Bál, pic nic s egyéb szokásos pénzszerzési módot elvetettük. A szükséges anyagokat körünkben rendezett gyűjtéssel teremtjük elő.

A rendkívüli jó, baráti hangulatú gyűlés, sütemény és kávé felszolgálásával s hosszú, kellemes beszélgetéssel folytatódott. Csak a késői vacsoraiddó kényszerítette ránk a befejezést.

Különösen nagy örömet okozott fiataljaink megjelenése: Molnár Tibor, Novák Tóni, Pelényi Laci és ifj Deme Lajos jöttek el. Reméljük, találnak munkaterületet maguknak, s állandó munkatársaink lesznek. Néhány évvel ezelőtt, az első hAMILTONI cserkész táncsoprot tagjai voltak. Fiúk! Mi volna, ha táncolnátok a legközelebbi caerkész bálon (27-59)?

ÜZENETEK:

Montreal! Gratulálunk első összejöveteletekhez. Megelőztetek minket. Legközelebb hívjátok meg Heckenast Dezső bátyánkat. Sok jó történetet tud a gödöllői jamboreeról. Hallottunk Tőle néhányat Woolverhamptonban. Talán a tájékoztatótok összeállítására is meg lehetne kérni...

Toronto is mozog már. Ez a város olyan nagy, hogy több Ó.CS.M.K. is elfér benne. Vannak jelentkezők a szervezésre? Hívjátok Jámor Lajost vagy Bónay Lacit.

Vancouver: Még nem jelentkezett, pedig már sok címre küldtünk jelentkezési lapot. Eddig csak egy jelentkező akadt...

Winnipeg, Calgary, Regina, Buffalo, Edmonton, mind szervezőre vár. Jelentkezzetek mihamarább. Sürget az idő...

MŰKEDVELŐ "UJSÁGIRÓ" TÁRSAINK FIGYELMÉBE:

Ez a kis nyúlfaroknyi értesítő csak egy része lesz a FEHÉR HOLLÓ című öregcserkész lapnak. Vancouver, Winnipeg, Toronto, Montreal, Buffalo, s más városok ÓCS Munkaközösségei, vagy szórványai - reméljük hamarosan - beküldenek ehhez hasonló terjedelmű beszámolókat - 500 példányban kinyomtatva. A lapokat a hamiltoniak összefűzik s taglétszám arányában visszaküldik szétosztásra.

A tartalomért a helyi MK szerkesztője felelős, aki a Munkaterv szellemében állítja össze az anyagot.

Egyéni hozzájárulást is elfogadunk, de mielőtt lenyomtatnád, küld el munkád egy példányát a hamiltoniaknak.

LESZÜNK ELEGEN?

A "Kir. Kath." gimnázium 1935-36 tanévről kiadott Értesítője van a kezében. Beszámoló ez, az évi munkáról. Jól esik visszaemlékezni gyermekkorom néha félelmetes, néha apai barátságú tanáira. Osztálytársak rég elfelejtett nevei - jegyei -, arokk, alakok, mozdulatok elmosódott képei erősödnek fel. Nostalgia volna, a mára hatástalan trívia, ha nem találnék benne egy üzenetet a jövő számára; Pedig az 5 K.E.G. Cserkész Csapat beszámolóját, írja (Velősy Béla bá, Póka Ervin, Nemere János vagy talán Labán Jancsi?) nem annak szánta. Egyszerű jelentés; csapat létszám 89 fő, az öregcserkészek létszáma 75 fő....

Ezt gyorsan aránypárba állítom. Az eredmény meglepő; 138 jön ki. Ennyi öregcserkésznek kellene lenni Hamiltonban, ha a helybeli négy csapat összlétszámát veszem tekintetbe. Alom? Hátha nem. Az első összejövetelel voltunk vagy harmincan, sokról el is feledkeztünk...

KI A MAGYAR?

Magyar az, aki magyarnak vallja magát, s a magyar közösség annak elfogadja.

Ezt szeretnénk megtoldani valamivel: Az emigrációban csak az tart hat számot a magyar közösség elismerésére, aki szervezeteink egyikét támogatja. Annyi vallási, társadalmi, politikai, hivatásbeli s más egyesületünk van, hogy csak az nem tud a maga számára megfelelő iránylatot találni, aki nem akar. Bár szervezeteink nagy része csak helyi jelentőségű, mégis, támogatásunkkal hitet teszünk magyarságunkról....

MIERT?

Az elmúlt három évtizedben a Magyar Cserkész Szövetség hatalmas jelentőségű munkát végzett. Az emigrációba sodródott, vagy már emigrációban született magyar fiatalok tízezreinek nyújtott lehetőséget fizikai és szellemi fejlődésre. Ezrekre megy a különböző fokú vezetőképzésben részesültek száma. A magyar nyelv, irodalom, földrajz, történelem, művészet elérhetővé vált azok számára is, akik magyar iskolába nem juthattak el. Világ sok városában, még a magyar iskolákat is a cserkészek szervezik.

Mindezekon felül, cserkészeink ajkán felcsendülő népdalok, balladák, népmesék, táncsoportjaink magyar néptáncai, sokszáz táborunk sok ezer táborúze, olyan magyarsággélményt jelentett fiataljaink számára, amelyhez hasonló az emigrációban jóformán sehol máshol nem lehet megszerezni.

Volt cserkészeink, vezetőink ezrei széledtek azért a világ minden tájára. Neheez volna olyan országot találni, ahol nem élnének testvéreink. Az összejöveteleinken, kirándulásainkon szövődött barátságok hidakat építenek kontinensek, országok és városok között. Jubileumi táboraink a "Nyolcadik Törzs" kimagasló, páratlan tömegmegmozdulásai.

Nyilvánvaló tehát, hogy az emigráció egyetlen sikeres világszervezete a Magyar Cserkész Szövetség, s mi több; a magyarság egyetemes érdekeit szolgálja.

Ha ezeket a tényeket mérlegeljük, önkéntelenül s elkerülhetetlenül felmerül a kérdés; hogyan lehetséges az, hogy tevékenységünket eddig jóformán csak a fiatalokra korlátoztuk? Természetesen mindig akadt néhány öregcserkész, akik a csapatok munkáját - legalább táborozások idején - segítettek. Sőt, időnkénti nagyobb arányú vállalkozások alkalmából - mint például a jubileumi táborok - tömegével akadtak "öregek", akik megfogták a csákány vagy a kalapacs nyelét, vagy egy nagyobb penzösszeggel járultak hozzá a sikerhez. Néhányan még tagdíjat is fizettek - bár nem túlzott lelkesedéssel.

Nem a jelentkezők hiányán múlt az öregcserkészek megszervezése - hiszen amikor hozzájuk fordultunk segítségért, boldogan jöttek, - hanem a szervezők s az állandó munkaterv hiányán. A Szövetség vezetői; Bodnár Gábor, Jámbor Lajos, Beodray Feri, Adam atya, Kölley György s a többiek, önfeláldozó, s a közönséges halandók erejét messze meghaladó munkával vitték sikerre a zöldnyakkendősök ügyét. Erőtelően, számunkra sem idejük, sem energiájuk nem maradt.

Az öregcserkészek megszervezése ma már halaszthatatlanul szükséges. Az a korosztály, amelyik Európa menekült táboraiban kezdte, majd a tengerentúli befogadó országokban folytatta a szervezés kemény munkáját, lassan átadja helyét a már emigrációban felnőtt generációnak. Míg az "öregeket" fiatalkori emlékeik s majd az emigráció megpróbáltatásai összekovacsolták, addig a mi gyermekeink a viszonylagos jólét és biztonság kenyelmében nem látják olyan élesen a fiatalkorban szerzett élmények s barátság ápolásának szükségességét. Nem valószínű tehát, hogy gyermekeink feladataik színvonalára tudnának emelkedni, amikor rájuk kerül a sor s nekik kellene gyermekeiket a cserkészmunkára ösztökélni, csapataink munkáját segíteni, táborokat szervezni, ha most nem tömörülünk mögéjük. Egetően fontos tehát a szürkenyakkendős korban lassan kimaradt cserkészeink visszaszerzése s - az öregebbekkel együtt - munkába állítása.

M. Sz.

Ösveny.

Szeretlek ösveny, magános út,
Mely minden útnál messzebbre jut.
Minden szekérenél, minden lónál,
Minden vasútnál és hajónál.

Szeretlek téged, árva, keskeny
Erdők közt kanyargó keskeny,
Erdők között, hegyek között,
Aldott vagy te az utak között.
Te voltál minden út előtt,
S ha mind benőttek fűvel ők,
Mezítlábunk sziklába vág,
Rajtad megyünk tovább, tovább.

/Erdélyi József verse/

Ozori példák

Ötven huszár volt akkor a Szabadság,
annyi volt itt a nemzet, a magyar.
És szembe, hozván a császári parancsát
tízezer fő, tízenkét ágyúval
végig a völgyön, a Sió lapályán
rohamra készen, — középen a híd.
Egy fél országrész fordul vérbe-lángba,
ha az a hídfő, az is elesik.

Oh sármelléki törpe Thermopilé —
Haloványul a legendás görög
merészség és ravaszság a huszárok
merészsége és nagy esze mögött.
Megindultak, — nem le, az ellenségére:
a hegyre föl és másfél napon át
kerülgették, csak járták körbe-körbe
a vén Kálvária-hegy derekát.

A hegy mögött, mint szízfalak mögött, még
csizmát és csákót is cseréltek ők.
Előbb huszárok, most bakák vonultak
a hűledező ellenség előtt,
mely várta, várta rettegve, mikor dől
nyakába az a tenger népzőn.
Húszt tűznél főzték a gulyást a lányok
a másik hegyen, a Tüköröcsösön.

Megdördült ott lenn végül is az ágyú,
hetedhatárig körözve szavát.
Kihullt a sorból fenn egy-egy huszár, de
a többi csak járt, csak vonult tovább.
Míg fel nem tűntek baltákkal s üvöltve,
mint a nádasok csikasz kölykei,
a pusztaiak... s a szemközi dombon:
Dégről Perczel, Szilasról Görgey!

ERDELYI JÓZSEF, a magyar költészet óriása, egyike azoknak, akik 45-54 között, még jó, ha csak hallgatásra voltak karnhozhatóak. Bűne? Nem csak népi volt, hanem elsősorban magyar. Őrá is vonatkoznak Illyés Gyula sorai:

" A Parasztpárt egy-két vezetőségi tagjának szinte napi teendője volt föllesni a miniszterelnökségre, az ügyészségre, a népbíróságra, hogy egy-egy "népi író" nevét levetesse a háborús bűnösök listájáról. Ezek igen sötét s bizony nehezen feledhető emlékek."

Szorító, Lódózó, egy-két dűlőnév
hirdeti csak, mi történt azután.
Mint hogyha ott lettem volna, merengve
ülök az őszi, vén Kálvárián.
Vadászkutyám elnyúlva vár, a puskát
papírral cseréltem föl térdemen.
Nem a cserjésnek, fent az őszi égnek
bozóját kémleli tekintetem.

Hegyre kerültünk... vagy hegyre szorultunk,
barátaim, de megritkult sorunk!
S be védtelen, jajt-zümmögő alattunk
az édes ország, melyért harcolunk;
s be ingatag a hídfő és be hangos
az ellenség!... hogy tódul már felénk!
Még rejti gyávan — változik a harc mód —
de látom én már minden fegyverét!

Nem hull golyó még ránk. De hogyha hull is,
ha a veszély, mint zápor megered:
játsszuk már végig halálos mosollyal
a rikató-vidító szerepet.
Nevetünk kéne, hogy vagyunk, megyünk még
ezrek dalaként fűjva énekünk —
Ha lesz jövő: hadat talál helyünkön —
Legyőzhetetlent, ha mind itt veszünk.

/Illyés Gyula verse/

Cimink;
Hunyadi Mátyás Ö.Cs.M.K.
42 Juanita Dr.
Hamilton, Ont.
L9C 203